

DFENS: Giacomo Casanova a jeho život z pohledu obyčejného člověka 21. století

- CZ24 News | 19. září 2022

Zmínky několika mých oblíbených autorů o Casanovovi mě přiměly zakoupit v antikvariátu jeho paměti, vydané v roce 1929. Jedná se o 12 knih po cca 300 stránkách, které mapují jeho život od 6 do 46 let.

Když se řekne Casanova, ihned vás napadne ohnivý svůdce, který vždy slaví sladké vítězství. A mě zajímalo, co bylo za touto aurou, jaký to byl vlastně člověk. Pokud tedy máte čas a chuť, tak jdeme na to.

První Casanovův zážitek popsany v pamětech se váže k léčbě jeho krvácení z nosu, se kterým si lékaři nevěděli rady a hrozila mu smrt. Jeho matka ho naložila na loď a dovezla k čarodějnici, která ho zavřela do bedny, kolem které tančila, pořvávala kletby a prováděla vše, co se k řádnému povolání čarodějky váže. Nezbytná černá kočka se zúčastnila pouze přihlížením. Casanova byl vyléčený. Ačkoli absolutně na čarodějnictví nevěřil, zřejmě už v tak útlém věku pochopil, že se dá tímto způsobem poměrně lehce přijít k penězům. Četl jsem knihu od autora moderní doby, která se zabývá šamanismem a jeho léčebnými metodami. Došel k závěru, že to, co uzdravuje, je člověk sám, pod emočním a psychickým vlivem prožitého mystéria, které zprostředkuje šaman, čaroděj, derviš a spol. Zkrátka, že lidská imunita je nekonečně výkonná a stačí ji pouze odemknout a uvolnit, přičemž klíč má každý člověk k dispozici, jen neví kde. Ale to jdu od tématu.

Hned na začátku se Casanova přiznává k tomu, že byl podvodník, že podváděl bohaté lidi za účelem vlastního obohacení, ale že si to zdůvodnil vlastně tím, že je díky lekci, co jim ušetrčil, v budoucnu ochránil před jinými podvodníky, to zaprvé, a zadruhé, že své oběti obíral tak jako akorát, že jiní by je obrali více.

Je to filosofie shodná s modlou moderní doby Vlkem z Wall Street, který říká, že lidi nevědí co s prachama, a protože on to přesně ví, tak je o ty prachy láskyplně obere, a ty pak výhodně promění na fet, šlapky, drahé káry, jachty, baráky, private jety a vrtulníky, a hlavně grandiozní péči o vlastní gigantické ego.

Casanova tedy po krátké etapě, kdy hrál v divadle na housle, učil se náboženství, právu a historii, našel první sponzory, před kterými sehrál roli Vševedoucího, pracujícího s orákulem a kabalistickými výpočty. Čtyři moudří a zazobaní starci mu zobali z ruky a zabezpečili ho finančně. V dnešní době podobnou roli plní různí finanční poradci, kteří operují vlastnictvím křišťálové koule a tvrdí vám, že přesně vědí, kde bude burza, kurz akcií, komodit a měn za půl roku a k tomu potřebují vaše prachy.

Později našel drahý Giacomo velice bohatou kněžnu v důchodovém věku, která byla posedlá alchymií a okultismem. A to byl pro něj zlatý důl, ačkoli ji jednou musel obšťastnit, když ji utvrdil v názoru, že v sedmdesáti letech otěhotní a zrozený syn přijme její duši. Prachy ovšem uměl i utrácet tempem tání sněhuláků v pekle. Samozřejmě se jednalo o dvě nejdražší zábavy, co existují od dávných věků – hazard a sex. Casanova hrál karetní hry, v nichž někdy míval ohromnou kliku, které ovšem uměl i trochu dopomoci, ale stejně tak mnohokrát narazil hráče z povolání, kteří ho oholili do posledního groše. Převáděno na dnešní prachy měl jeden den deset mega a za týden na to u žida zastavoval své oblečení a šperky. Zastavárny a vůbec obchod s kradeným a použitým zbožím měli v té době v rukou židé a v jejich kaftanech se hromadilo velké bohatství. Casanova se ovšem dostal i k židovi, který už dokázal půjčovat králům, snažil se na něj zamachrovat, a dopadl velice komicky. Milého byznysmana se zeptal, zda by pro něj neměl nějaký šolich, kde by vydělal 20 000 zlatých za týden. Žid se zamyslel a řekl, že mu řekne další den. A skutečně mu sdělil plán, jak během týdne vydělat tuto částku. Bylo zapotřebí pouze maličkosti, asi 2 000 000 zlatých. Casanova přirozeně tímto kapitálem nedisponoval, a žid ho pěkně sejmul, že pokud nemá takový kapitál, tak nemůže dělat obchody za 20 000 týdně, a že tento malicherný kšeft tedy přepustí nějakému ze svých synů, protože pro něj to zas až tak zajímavé není. Někáký kardinál Giacomovi poradil, aby se do obchodů s židy nepouštěl, neboť ten nejlepší z židů je pouze ten nejmenší podvodník – dnes by seděl za antisemitismus a popírání holocaustu. Casanova dále zorganizoval ve Francii loterii. Je to opět kousek hodný Harryho Jelínka, největšího a nejslavnějšího českého podvodníka starých časů (těm nynějším zlodějům nesahá ani po tkaničky na botách), o kterém bych také rád něco napsal, když bude zájem. Francouzský král opět potřeboval několik milionů zlatých na vybudování něčeho tak nezbytného, jako je učiliště kadetů. Casanova se chtěl vytáhnout a řekl, že takový plán nosí ve své hlavě. Samozřejmě, že tam měl akorát dámská přirození a ego, ale král mu dal šanci.

Na Casanovu se pověsil matematik, který mu řekl, že určitě má stejný plán, jako on. A Giacomo se ho zeptal - to jsem zvědavý, jaký plán máte vy? A matematik mu řekl, že loterii o miliony zlatých. A náš hrdina mu řekl, že přesně tento plán měl i on. Matematik mu ukázal výpočty pravděpodobnosti a Casanova uznal, že to je výborné a pomohl tento plán prosadit. Víte, kde najdete ty nejlepší matematiky dnes? V pojišťovnách, kde počítají míry rizika. Matematik měl know how, Casanova styky. Tak tedy ve svém středním věku zbohatl. A tím bych uzavřel kapitolu o tom, jak se dostával k penězům, které potřeboval ke svému nádhernému a velice nákladnému životu. A zároveň vám to trochu ukáže, s kým máme tu čest. Jo, vlastně ještě jedna hezká příhoda. Giacomo se pokusil i podnikat. Vymyslel si továrnu na barvení látek. Všechno zafinancoval, rozjel, ale udělal tu chybu, že jako dělnice najal mladé a krásné holky. Dopadlo to tak jak muselo. Z holek si udělal soukromý harém, který ho stál daleko více peněz, než vydělal, a navíc přišla jakási válka a on nemohl prodávat. Zašukal si královsky, ale prodělal kalhoty. Prostě Casanova.

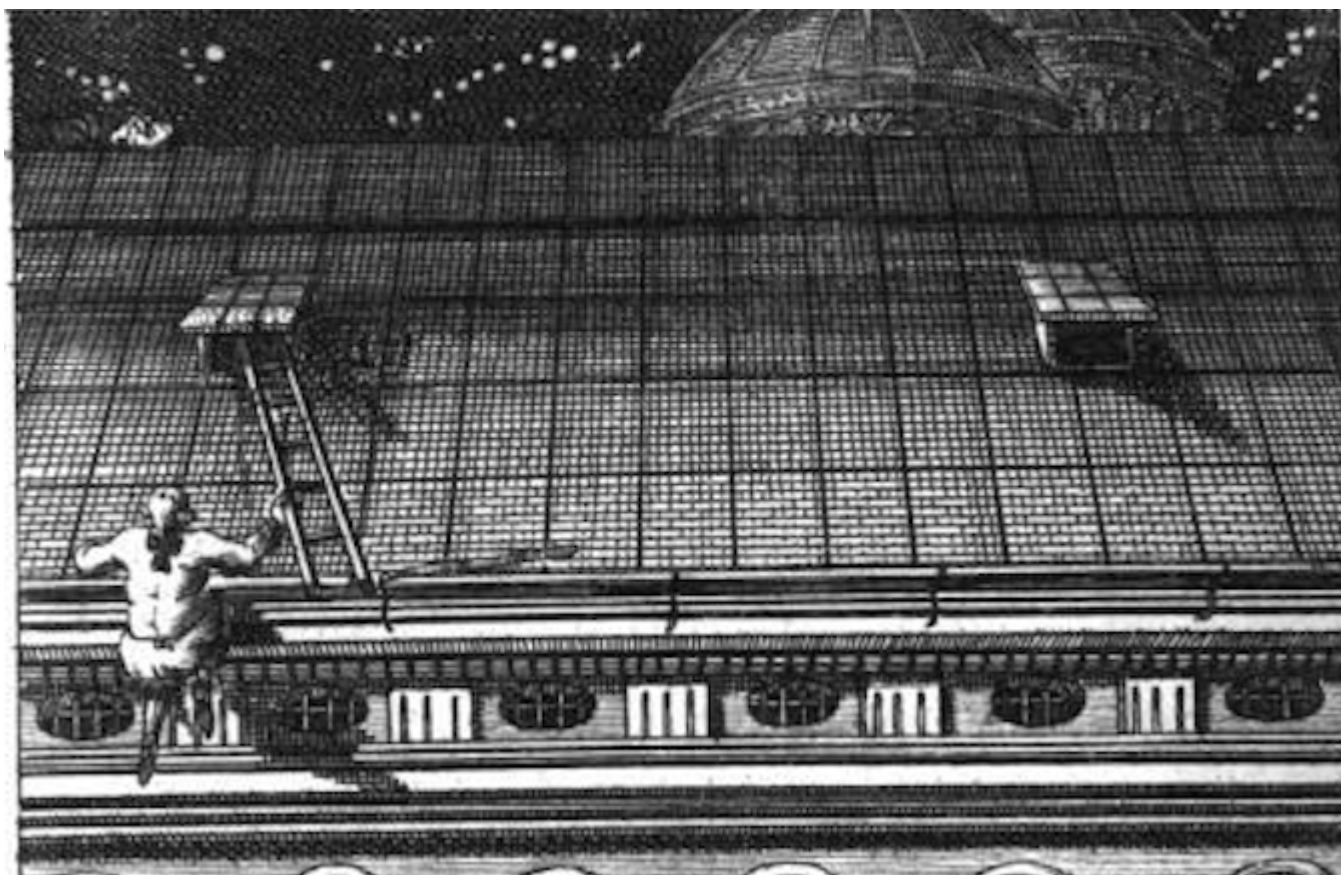
Casanova procestoval skoro celý Starý svět. Itálii, Francii, Německo, Švýcarsko, Španělsko, Polsko, Čechy, Rusko a také Londýn, kde přišel o všechno a musel utéct před svými věřiteli. Ve svých pamětech popisuje zvláštnosti toho kterého národa, jeho ducha, osobitost, zaměřil se i na ekonomiku, politiku, náboženství té které země. Zkrátka přesně na to, co nyní globalisté chtějí rozdrtit a nahradit eintopfem temně hnědých odstínů bez vůně a chuti, individualismu, kořenů, tradic, víry a duše, který bude sloužit jako obsluha robotů obdařených umělou inteligencí a zároveň jako rezervoár náhradních orgánů pro velice úzkou vládnoucí třídu, pohodička. Existuje domněnka, že pokud by zanikly všechny historické knihy z tohoto období a zůstaly pouze paměti Casanovy, tak máme dokonalý přehled o tom, co se tehdy dělo. Jedná se ovšem o jedinečný pohled zdola, a ne o suché historické tlachy. Casanova se stýkal s řadou historických osobností velkého významu

Giacomo byl natolik chytrý, že totálně opovrhoval tehdejším náboženstvím, které mělo stejnou moc, jako nyní globalismus, politická korektnost, oteplování, veganství, rasová rovnost a ekoterorismus

dohromady. Věřil v Boha a v nouzi se na něj obracel, ale z náboženství a církve měl přinejlepším legraci. A proto skončil v kruté base. Dostal se tam za držení okultistických a protináboženských knih. Vzpomeňte si na to v souvislosti, že Amazon vám na Kindle na dálku vymaže román 1984, nebo se koukněte na Ukrajinu, kde se pálí ruské knížky, a můžete odhadovat, jak dlouho bude trvat, než zelení magoři dokáží, že vlastnictví rozsáhlých knihoven, papírových peněz a psaných poznámek je neekologické, a že ty knihovny potřebují zrecyklovat na kelímky pro kafe ze žaludů a tácky na proteiny z červů a kobylek. Nebude to tak dlouho trvat.

A už ho máme v base a to ne jen tak ledajaké. Inkvizice v té době byla něco jako nynější tajná policie a zmrdi, co luxují internet, hledají závadné názory a think crime a na každého vedou složku. Casanova tedy skončil ve vězení pod olověnými střechami. V Benátkách.

Dovedete si jistě představit, jak příjemně tam muselo být. Kobky byly pod střechou a během dne se rozpálily tak, že bychom za to byli náramně vděční tuto zimu, kdy šéfové v EU rozhodli že na podporu Ukrajinců budou obyvatelé EU platit několikanásobné ceny za plyn a elektřinu, ale stejně se neohřejí, protože jediné tak se potrestá Putin. Otázka je, zda i v private jetech, na jednáních ve vládních budovách a u nich doma ve vilách střežených ochrankou také chodí v papučích, rolácích a vatovaných vestách, jako ta chamrad', co jí vládou. Giacomo z tohoto pekla utekl. Byl to neuvěřitelný kousek, který opět svědčí o jeho inteligenci a cílevědomosti. Strážce vězení byl po zásluze popraven a Casanova dostal do Benátek zákaz vstupu. Tehdy ještě nebyl tak dokonalý nástroj jako Interpol, nebo dokonce zákon, že když něco provedete v Čechách, ale nebude se to líbit v Německu, tak vás zavrou. Tehdy prostě to šlo, byla jiná doba, takže uprchlý vězeň z Benátek mohl být v Paříži středem společenské smetánky. Casanova popisuje krutou inkvizici ve Španělsku a celkově dokazuje, že celá církev je pouze a jenom dokonalý stroj na oblbování lidí, které nechává v nevědomosti a strachu, což skvěle zdokonalila dnešní média, a na vysávání prachů a placení úplatků, což zase převzaly demokratické vlády. Nicméně někteří církevní hodnostáři byli Giacomovi blízcí přátelé a dá se říci, že i féroví lidi. Mně se nejvíce líbila věta, kterou pronesl jakýsi vévoda v Římě, kde se ho tázal – Zdali jsi už byl u Papeže a políbil mu nohu? Papež totiž měl na stěvíci jakýsi kříž, který si nechal líbat.

Bude jenom otázkou času, až nějaký pobočník Velkého bratra, či přímo on sám zavede nějaký podobný, vkusný rituál.

Casanova se dostal do basy ještě několikrát a také ho z několika měst vypověděli, ale to patří k životu dobrodruhů a je to nutno brát jako určitou daň z přepychu.

No, a teď už k tomu, na co všichni čekáte. Kundičky, kundičky, kundičky, jak říká vyvolávač před Titty Twister. Mladý Giacomo měl tu životní kliku, že jeho pohlavní život začal u dvou líbezných mladičkových sester. Daly mu klíč od jejich domu a mladík je chodil pravidelně obšťastňovat. Obě najednou. Je tedy jasné, že pokud máte takový start, tak vám to náležitě nasměruje životní touhy a cíle. On sám píše, že žil pro rozkoš a rozkoší. Že cokoli, co ho odvádělo od rozkoše ho akorát nudilo a popouzelo. V čem tkvěla úspěšnost stovek jeho vítězství na milostném poli? Rozvedu to bodově a zároveň přidám na jeho osobní charakteristice:

1. Byl vysoký, urostlý a zřejmě i pohledný a mužný. Nebál se soubojů, ze kterých vycházel vítězně, ať to bylo na kordy, nebo bambitky. Měřil ke 190 cm. Takže nebyl srab
2. Uměl se draze, módně a vkusně oblékat. Když píšu draze, tak myslím fakt draze. Onehdy jsem viděl na Tik Tok video, kde zastavili nějakého černého gentlemana v New Yorku a ptali se ho, na kolik vyjde jeho outfit. S hodinkami a bižuterií něco přes mega USD. A to rozhodně nevypadal nijak nápadně, moc byste si ho nevšimli. Casanova měl brilianty i na přezkách bot, zlatem vyšívané vesty a kabáty, brilliantové šperky, zlaté hodinky, tabatěrky. Když už se zmiňoval o svém bohatství, tak přepočteno na dnešní prachy říkal asi toto – měl jsem deset mega ve zlatě a dalších deset ve svých špercích a oblečení. Hitem dneška je žít skromným životem, zadlužit se u bank, nakoupit na sekeru nemovitosti, tam nasázet nájemce a ty pořádně ždímat a nakupovat na dluh další nemovitosti. To vám poradí každej, kdo má díru do zadku a díky tomu stojí 2+kk krásných 7 mega. Sranda je, až najednou z ničeho nic banka zvedne základní úrokovou míru na krásných 10% nebo 15% protože Putin vole, a ty lidi, co vám bydlí v bytech co vám vlastně nepatří, vinou recese přijdou o práci. A kdopak nám to potom shrábne balíky nemovitostí po tisících? Banka. A kdopak potom od bank tyto balíky nemovitostí s patřičnou slevou za mírnou provizi bankéři a politikům nakoupí? Inu kluci, co spolu mluví, velcí kluci s kontakty do vlády. A kdopak nám potom zaplatí ty díry v bankách? Inu, miláčci, vy. Vy všichni. Je to krásně zařízené, a protože se vám to líbí, tak to pojede furt dokola.
3. Uměl jednat a mluvit. Netušil jsem, kolik je v Itálii nářečí, které přesně každému označí, odkud jste. Jinak se mluví v Benátkách, jinak ve Florencii a jinak v Římě. Ovšem Casanova se zamiloval do francouzštiny, ve které ostatně i sepsal své paměti. Francouzština je sexy jazyk sám o sobě, italština jí sekunduje. Navíc Giacomo měl ohromný přehled v historii, mytologii, literatuře a dokázal tyto vědomosti využít. Takže ukecat nějakou slečnu pro něj bylo hračkou.
4. Nebyl lakomý. Uznával poněkud zapomenutý fakt, že za rozkoš se musí platit a nevadilo mu to. Ať už se jednalo o drahé dárky, večere, kde šampus tekł proudem a ústřice se počítaly na stovky, drahé šperky, luxusní oblečení, až k velkým částkám hotovosti, na ničem nešetřil. Například v Bologni žil a jedl měsíčně za 10 cechínů. Ale když platil dámám, počítal ve stovkách. Kavalír, grand. I když už měl měsíc prázdný, tak vždy jednal a vystupoval tak, jako by mu seděly u bankéře miliony.
5. Uměl rozlišit lásku od prázdného požitku. Když se zamiloval, trpěl jak zvíře, dokud objektu své touhy nedosáhl. Ovšem pokud měl pouze chuť na nějakou herečku, či tanečnici, tak prostě zaplatil dohodnutou cenu a dostal co si zaplatil. Líbí se mi, jak v nynějších časech jsou herečky, tanečnice, zpěvačky, moderátorky a jejich mužské protějšky lidově zvaní komedianti brány za celebrity takového kalibru, že si dovolí propagovat politické kandidáty, dělat reklamu na cokoli, hlavně když dostanou prachy a média naslouchají jejich názorům na politické a ekonomické dění. Tehdy to podle Casanovy byly luxusní verze kurev. Frajer měl ten dobrý

pocit, že šuká celebritu a za tento originální punc jedinečnosti si byl ochotný připlatit, či si takovou umělkyni legálně vydržovat ke své manželce, nebo kněžskému či šlechtickému titulu. Největší kariéru udělala ve Španělsku jistá Nina, čistokrevná psychopatka (tatínek si ji udělal s její sestrou), která se vydala tančit na jeviště bez kalhotek, což se neobešlo bez zájmu nejvyšší šlechty a kardinála.

6. Musel mít koňskou imunitu. Tehdy se ještě neočkovalo, takže lidi měli imunitu na poněkud vyšším levelu. Nikdo netrpěl alergiemi, autoimunitními nemocemi a dalšími radostmi, které nám produkuje naše skvělé zdravotnictví, které vede za ruku potravinářství, dnes spíše změněné na přidruženou chemickou výrobu. Zajímavé je, že píše, kolika let se dožívali tehdy jeho známí, není rozdílu od dneška. Casanova se za svého bohatého života mnohokrát nakazil kapavkou, kterou léčil pouze a výhradně dietou (bohužel nepíše jakou), a asi 6 - 8x syfilidou, nebo infekčním zánětem tříselných uzlin. Tyto dárky většinou obdržel právě od hereček a dalších prodejkyň lásek za hotové, ale občas i od svých srdečných záležitostí. Jaký pán, takový sluha, takže i jeho sluha si uhnal takové krásné nemoci. Zajímavé je, že se z toho pokaždé dostal. Syfilis léčil 6 týdnů pomocí diety a rtuti. Je nesmírně zajímavé, že dnes je pomalu trestný i teploměr s rtutí, natož rtuťové výbojky, ale Casanova se dožil požehnaného věku díky rtuti zevně i vnitřně podávané ve správných dávkách. Ale zřejmě šlo o jinou rtuť, o nějakou hodnou, která jak jsem se dočetl, při vhodných dávkách umí zvrátit proces stárnutí do té míry, že šedivé vlasy se vrátí do původní barvy, zmizí vrásky a znovu se nastartuje metabolismus. Borec měl k doktorům a advokátům totožný negativní vztah. Psal, že pár doktorů skutečně umí pomoci, ale většina z nich spíše pomůže pacientům do hrobu, když si před tím ještě nechá hezky zaplatit. Takže opět nic nového, stejně, jako dnes. Po jednom souboji měl problémy s rukou, co ji navštívila kulka. Doktor mu navrhl okamžitou amputaci. Casanova odmítl. Doktor si pozval další 2 doktory a všichni se shodli na okamžité amputaci z důvodu sepse a počínající gangrény. Casanova je nechal vyhodit a už je nikdy nepřijal. A ruka mu věrně sloužila až do smrti. Podobnou zkušenost mám i já.
7. Své lásky si vybíral nejraději mezi pannami v rozmezí 13 - 17 let věku. Je zajímavé, že v té době už tyto slečny byly brány jako skoro dospělé. Je tedy jasné, že tato poupátka se dala snadno ukecat a koupit. Byl pedofil? Nedokážu říct, protože byla jiná doba. Jisté je, že miloval tu rodící se krásu, kdy trhal vonící a překrásně čistý květ, který se nerozvinul do sladkého plodu, řečeno básnickým jazykem. O svých láskách a milostných eskapádách píše jemně a něžně. Takže pokud očekáváte barvitě podání detailů, nedočkáte se. Casanova se zamilovával především do obličeje dívky, kde oceňoval mírný až submisivní výraz, čistotu pleti, kvalitu zubů, jas očí a krásu vlasů. Podle všeho to byl „hornák“ protože pokud už se pustí do popisu postavy, skončí u prsů a občas ještě pochválí malou a něžnou nožku.
8. Nikdy se nechtěl oženit. Ok, asi 4x už to vypadalo, že ho nějaká slečna okouzila natolik, že by s ní strávil delší dobu, ale vždy ho vyslyšel jeho Bůh a poslal mu do cesty nějakého šlechtice, který se do jeho lásky zamiloval a Casanova s krvácejícím srdcem slečnu přepustil do bohatějších vod. Dost často byla taková dáma již těhotná, což ovšem jejich manželům nijak nevadilo.
9. Byl inteligentní a své vzdělání neustále rozvíjel. Četl, diskutoval jmenovitě třeba s Voltairem, který by dnes nevylezl za antisemitismus z basy, vyhledával učence a trávil volný čas v knihovnách. Psal, veršoval, a to dokonce tak úspěšně, že to mělo své kupce. Stále se něčemu učil a prahl po vědění.
10. Vypadá to, že se svým rodičům nejvíce povedl. Vzhledem k tomu, že jeho matka byla herečka, lze o otcovství směle pochybovat a zdá se, že se tu vyskytl jistý šlechtic se skvělými geny. Jeho první bratr velké postavy a skvělého malířského nadání byl k velkému smutku jeho krásné a milující manželky totální impotent a druhý bratr byl hochštapler z povolání. O dalších sourozencích se tuším nezmiňuje.

Poněkud smutnější jsou jeho léta po čtyřicítce, kdy začal pociťovat všechny příznaky stáří. Nejvíce ho

samozřejmě bolet vlašný až okatý nezájem něžného pohlaví, které ve svých dvacátých letech získával svým šarmem, ve třicátých šarmem a penězi a ve čtyřicátých zjistil, že ani prachy ke vzbuzení žáru nestačí. Zřejmě trpěl tím, čím všichni, kdo žijí rychle a nebezpečně. Pořád se drží, drží a najednou během roku zestárnou o 15 let a pak to jde z kopce. Bohužel pro něj, měl na ženy stále chuť, což ho stálo dost peněz a ponížení.

Byl vždy úspěšný ve svém svádění? Sám píše, že na všechno špatné rychle zapomíná a své paměti sepsal hlavně proto, aby se vrátil do krásných let svého života v době kdy už nebyla vyhlídka na zlepšení. Je tedy pravděpodobné, že něco zamlčel. K jednomu se i přiznal, když napsal, že ho jistá dámička vodila za nos a s rozkoší ponižovala. Ovšem nejvíc za uši dostal tuším v Londýně, kde narazil na pravou a nefalšovanou mrchu. Tahala z něj gigantické částky peněz, koketovala, sváděla ho, vyhledávala, když ji nechtěl vidět, a nakonec ji málem zabil. To se totiž domluvili, že se jí bude 14 dní dvořit a ona pak s ním stráví noc plnou lásky. 14 dní ze sebe dělal magora, kdy jezdil na výlety, chodil na večere, do divadla, líbal ručku, kupoval hodnotné dary ohromné ceny (co chlap neudělá kvůli šukání..) a když došlo k oné noci, tak se milá a drahá v dlouhé noční košili schoulila do klubíčka, neřekla ani slovo a ani se nehnula. Takže ji zbil, poškrábal a utekl. Matka té chudinky mu sdělila, že dcerka z toho na smrt onemocněla a umírá v bolestech a tahala z něj další prachy. Ovšem Casanova ji potkal zářící a zcela zdravou na plese. Hezké bylo, že ještě před onou osudnou nocí slečnu načapal v plném odevzdání se na pohovce jakémusi mladému, hezkému snad pošťákovi. Já si myslím, že podobnou zkušenost musí mít skoro každý chlap. Natrefíme na takovou svinu svinutou, která nás něčemu naučí a vyléčí z bezhlavé zamilovanosti do nejdelší smrti. A pokud ne, tak dobře nám tak.

Casanova sám moudře píše, že nepředpokládá, že by jeho paměti měly výchovný, či snad dokonce varující efekt, protože zkušenost je nepřenosná. Každý si musí hubu nabít sám a může přečíst stohy knízek, vidět tisíce hodin filmů a chodit na kolik přednášek a workshopů chce.

Hezké taky je, že kniha vyšla v roce 1929, kdy slovo negr ještě nebylo v kolonce speak crime. Takže se můžeme dočíst perly typu – poslal jsem tam svého negra...nařídil jsem svému negrovi... Doba byla jiná i v tom, že pokud vás někdo okradl, nebo se k tomu chystal, zareagoval jste hned. „Rozzuřen, vyskočil jsem z vozu, v jedné ruce bambitku, v druhé hůl. Pohladil jsem žida půl tuctem dobře

miřených ran, takže se dal záhy na útěk.“ Souboje byly věci cti. Stejně jako dnes se tehdy dali pro účely soudu najmout falešní svědkové, a stejně tak i nájemní vrazi z povolání, navíc ještě obohacení o kastu travičů – kdo měl prachy, mohl skoro všechno a co nemohl, na to si najmul. Nuda, nuda, šed', šed'. Stejně jako tehdy, i dnes spolu nějakí panovníci bojují pomocí svých poddaných a stejně jako tehdy daně vysávají kapsy lidí co pracují a takto získané prachy tečou proudem na píčoviny. Jediná specialita dneška je inflace. Tehdy byly prachy vázány na zlato. Člověk měl buď fyzické zlato v podobě peněz, nebo jeho svitků, nebo měl směnku na bankovní závod. Za celých 40 let jeho života si nestěžoval na drahotu, na zdražování. Myslím si, že to byla jeho škoda, že tehdy nebyla tak krásná doba, kdy si centrální banka, která vydává potištěný papír podložený ničím, dává za úkol každý rok znehodnotit prachy alespoň o 2 procenta, aby lidi moc neřvali a drželi sehnutí u pluhů a soustruhů. A když se to povede o víc, tak se nic neděje, protože všichni, co dělají v té bance dostanou přidáno, protože odvedli dobrou práci – okradli ty, kdo na ně makají. Je jasný, že blahobyť je neekologický a je nutno chamrad' držet v bídě a shonu o chleba. Dříve byla šlechta opravdu všemocná, asi jako dnešní politici a oligarchie. Pak byla rostoucí střední vrstva, která se vzdělávala, pracovala, snažila se o vzestup a pak široká vrstva chudých dřičů, kteří to táhli na hřbetě a jediným jejich prostředkem, jak se dostat nahoru byl zločin, který tak krásně obhajoval a velebil Markýz de Sade. Dnes je snaha střední vrstvu kompletně zlikvidovat a poslat ji směrem dolů, kde bude udržována a kontrolována, aby ji žádný zločin nebyl umožněn už v jeho zárodku. A je krásné to vidět v přímém přenosu, jak to jde rychle a globálně a nikomu to vůbec nevadí.

Bylo to hezké čtení a vím, že kdyby tu samou knihu četl někdo jiný, porozumí ji zase trochu jinak a uvidí v ní to, co já přehlédl a naopak. To je na knihách hezké. Takže, čtěte, dokud můžete. Nebude to navždy.

[ZDROJ](#)